

РЕШЕНИЕ

№ 6009

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **6469** по описа за **2011** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 14, ал. 7 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), във вр. с чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на К. В. С., в качеството му на заинтересовано лице по гр.д. № 235/2011 г. по описа на СРС, 29 състав, срещу решение от 09.05.2011 г. на СРС, I Гражданско отделение, 29 състав, с което е отменено решение № 7535/14.04.2008 г. на ОСЗГ „Овча купел”, с което на основание чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ е отменено решение № 3689/ 28.09.2005г. и е отказано на наследниците на Г. Я. П. възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот: нива, с площ от 1.849 дка., девета категория, намиращ се в строителните граници на [населено място], местността „Кладенец-К.”, представляващ имот пл. № 5, б, кв.1 от ЗРП на в.з. „П.”.

Касаторът поддържа, че са налице основания за отмяна на процесния съдебен акт, като неправилен и необоснован, постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че първостепенният съд неправилно е приел, че оспорваният пред него административен акт - решение № 7535/14.04.2008 г., е постановен на основание чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ и въз основа на тази неправилна констатация е приел, че не са били налице предвидените в правната норма основания за изменение на предходното решение № 3689/28.09.2005 г. на ОСЗГ – Овча купел, с

което по реда на чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ на наследниците на Г. Я. П. е признато и възстановено правото на собственост върху процесния имот. Твърди, че определените в нормата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ преклузивни срокове са относими само при постановяване на решение на органа по поземлена собственост за изменение на предходно негово решение, постановено по чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Счита, че предвидените в чл. 14, ал. 7 срокове за изменение не касаят решение на ОСЗГ за отмяна на предходно решение, постановено по чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ, какъвто претендира да е и настоящият случай. Излага доводи за нищожност на решение № 3689/28.09.2005 г. на ОСЗГ „Овча купел”, с което по реда на чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ на наследниците на Г. Я. П. е признато и възстановено правото на собственост върху имот: нива, с площ от 1.849 дка., девета категория, намиращ се в строителните граници на [населено място], местността „Кладенец-К.”, представляващ имот пл. № 5, 6, кв.1 от ЗРП на в.з. „П.”. От настоящата инстанция се иска да отмени решението на СРС, 29 с-в от 09.05.2011 г., постановено по гр.д. № 235/2011 г.

Ответникът ОСЗГ „Овча купел” – не се представлява в съдебното заседание по делото и не взема становище по жалбата.

Ответникът В. Г. Я., представляван в касационното производство от адв. Д., оспорва жалбата. Излага доводи за нейната неоснователност. Претендира да му бъдат възстановени направените по водене на делото разноски.

Прокуратурата на Р.Б., представлявана от прокурор Стефанов от СГП, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалвания съдебен акт първоинстанционният съд е отменил решение № 7535/14.04.2008 г. на ОСЗГ „Овча купел”, с което на основание чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, е отменено решение № 3689/28.09.2005 г. и е отказано на наследниците на Г. Я. П. възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот: нива, с площ от 1.849 дка., девета категория, намиращ се в строителните граници на [населено място], местността „Кладенец-К.”, представляващ имот пл. № 5, 6, кв.1 от ЗРП на в.з. „П.”.

За да достигне до този правен извод, съдът е приел, че към момента на постановяване на оспорвания пред него административен акт – 14.04.2008 г., е бил изтекъл преклузивният срок, установен в разпоредбата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, в който органът по поземлена реформа е могъл сам да отмени (измени) предходно свое решение, постановено по реда на ал. 1 на същата норма.

В настоящото производство не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл.220 от АПК касационната инстанция приема за установени и доказани фактите, изложени от СРС, ГО, 29 състав.

Настоящият решаващ състав споделя изцяло извода на първостепенния съд, че предмет на контрола за законосъобразност е решение № 7535/14.04.2008 г. на ОСЗГ „Овча купел”, поради което всички доводи в касационната жалба относно валидността и законосъобразността на отмененото предходно Решение № 3689/28.09.2005 г. на ОСЗГ „Овча купел”, с което на наследниците на Г. Я. П. е признато и възстановено правото

на собственост върху процесния имот са неотнормими към спора. Доколкото са наведени твърдения за спор за материално право върху имота, предмет на решенията на ОСЗГ - № 7535/14.04.2008 г. и № 3689/28.09.2005 г., то той следва да бъде решен по общия исков ред, а не чрез постановяване на акт по реда и при условията на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ.

Настоящият състав намира за правилен и обоснован извода на СРС, 29 с-в, че към момента на постановяване на оспорваното пред него решение № 7535/14.04.2008 г. на ОСЗГ „Овча купел” е изтекъл преклузивният срок от 2 години, в който срок, при наличие на някоя от изчерпателно изброените в чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ предпоставки, органът по поземлена реформа е бил компетентен сам да измени решение № 3689/28.09.2005 г., с което на наследниците на Г. Я. П. е признато и възстановено правото на собственост върху процесния имот.

Съдът намира неоснователно възражението на касатора, че сроковете, установени в чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ са неотнормими към отмяната на предходен акт на органа по поземлена собственост, постановен по реда на чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и че второто решение е постановено при условията на чл. 14, ал. 7а от ЗСПЗЗ, тъй като текстът на посочената алинея препраща към реда на предходната ал. 7.

Във връзка с това възражение настоящата съдебна инстанция приема следното:

Органът по поземлена собственост не може сам да отменява свой предходен и влязъл в сила административен акт, в случая решение № 3689/28.09.2005 г. Този извод се налага при тълкуване на разпоредбата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, според която при откриване на нарушения на закона или правилника за неговото приложение, на нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението, Общинската служба "Земеделие и гори" по искане на министъра на земеделието и храните или по искане на заинтересуваните лица се произнася с решение да го измени, в срок до 1 година от откриване на новите обстоятелства или от новите писмени доказателства, но не по-късно от 2 години от влизане в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението по чл. 14, ал. 1, т. 1. Този ред е единствено неприложим, когато за същите земи има влязло в сила съдебно решение, постановено в производство по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ.

От друга страна и съгласно чл. 99, т. 1 – т. 7 от АПК, влязъл в сила административен акт (каквото безспорно са решенията на ОСЗГ по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ), който не е бил обжалван пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако такъв няма - от органа, който го е издал, само при изрично визираните в нормата условия по молба на заинтересуваните лица, по инициатива на административния орган или по предложение на прокурора или омбудсмана. В нормите на чл. 102 – чл. 106 от АПК са посочени процесуалните предпоставки в производството за възобновяване за издаване на нов административен акт. ОСЗГ „Овча купел” не е спазила предвидените в закона условия, нито от процесуалноправна страна, нито е обсъдил основанията по смисъла на чл. 99, т. 1 - т. 7 от АПК, водещи до основателност на възобновяване на административното производство, респективно отказ да се допусне същото.

За пълнота на изложението съдът намира, че следва да се отбележи, че съгласно императивните норми на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ и чл. 99 от АПК органът, издал влязъл в сила административен акт може да го отмени или измени, при наличие на предвидените в закона предпоставки. Административният орган, издател на административния акт не може сам да го обяви за нищожен. Обявяването на

административен акт за нищожен може да се извърши само от съда по реда на прекия съдебен контрол без ограничение във времето – (чл. 149, ал. 5 от АПК, който систематично се намира в дял III на АПК – Производства пред съд) чрез подаване на жалба от заинтересованите лица или на протест от прокурора.

Така мотивиран настоящият решаващ състав, приема, че съдебното решение от 09.05.2011 г. на СРС, I Гражданско отделение, 29 с-в, постановено по гр. дело № 235/2011 г. е валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 10 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК съдът намира за основателна и акцесорната претенция на ответника - В. Г. Я. да му бъдат възстановени направените пред настоящата инстанция разноски за един адвокат, в размер на 500 (петстотин) лева, които съдът приема за доказани с приложен по делото Договор за правна защита и съдействие.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.05.2011 г. на СРС, I Гражданско отделение, 29 с-в, постановено по гр. дело № 235/2011 г., с което е отменено решение № 7535/14.04.2008 г. на ОСЗГ „Овча купел”.

ОСЪЖДА К. В. С. от [населено място], кв. В., [улица], да заплати на В. Г. Я. от [населено място], ЕГН [ЕГН], сумата от 500 (петстотин) лева разноски по водене на делото пред касационната инстанция.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК, и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.